

عنوان مقاله:

راهبردی نظری برای باززنده سازی دخمه های زرتشتیان در ایران (نمونه موردی: دخمه زرتشتیان کرمان)

محل انتشار:

ماهنامه باغ نظر، دوره 15، شماره 61 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

منصور خواجه پور - کارشناس ارشد مرمت بناها و بافت های تاریخی، عضو هیات علمی گروه مرمت دانشکده هنر، دانشگاه شهید باهنر کرمان، ایران

زینب ریوفی - کارشناس ارشد مرمت بناها و بافت های تاریخی، عضو هیات علمی گروه مرمت دانشکده هنر، دانشگاه شهید باهنر کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

دخمه زرتشتیان کرمان یکی از آثار معماری بسیار ارزشمند آیینی در مجاورت شهر کرمان است که قدمت آن به سالهای 1233 تا 1261 هجری شمسی می رسد. در کنار آن دخمه قدیمی تر و اصلی قرار گرفته که تاریخ ساخت آن به احتمال بسیار مربوط به دوران ساسانی است. از حدود سالهای 1320 ه.ش کهشویه دفن زرتشتیان به دلایل بهداشتی و اجتماعی تغییر کرد، این دخمه نیز متروکه شده و به مرور زمان در وضعیت حفاظتی نامطلوبی قرار گرفته است. بر مبنای نظریات حفاظت معاصر، همواره یکی از بهترین راه حل های حفاظت میراث معماری، در صورت امکان بازگرداندن آنها به زندگی معاصر و مورد توجه قرار دادن آنهاست. برای حفاظت از یک اثر معماری بر مبنای تیوری های کلاسیک و معاصر سه راه حل عمده وجود دارد: اول حفاظت پیشگیرانه با تمرکز بر حفظ وضعیت کالبدی بنا در وضع موجود و جلوگیری از تغییر و تاثیر عوامل مخل بر آن، دوم حفاظت در قالب باززنده سازی و ارایه کاربری قبلی اثر در جهت تداوم حیات آن و سوم حفاظت در قالب باززنده سازی و ارایه کاربری جدید و مرتبط با اصالت و هویت بنا. هر یک از روش های فوق مسایل و مشکلاتی را در پی خواهد داشت که بسته به بنایی که در آن به کار گرفته می شود متفاوت است و مستقیماً به ارزش های مختلف و شرایط و ویژگی های کالبدی و غیر کالبدی بنا بستگی دارد. هدف از این پژوهش بررسی روش های فوق و دستیابی به روش مداخله ای مناسب برای حفاظت دخمه زرتشتیان کرمان است که بتواند همزمان به بیشترین مقدار ممکن هم ارزش های بنا را حفظ کرده و هم به نیاز مخاطبین پاسخگو باشد. روش تحقیق در این مقاله پژوهش موردی است. ابتدا اطلاعات مربوط به ارزش های دخمه زرتشتیان کرمان با استفاده از روش میدانی و مطالعات اسنادی گردآوری شده و پس از آن این ارزش ها با استفاده از روش تحلیل کیفی در جهت دستیابی به روش مناسب برخورد با اثر تحلیل و بررسی و بر پایه استدلال منطقی نتیجه گیری شده است. در پایان و با توجه به بررسی ارزش ها و گوناگون اثر از یک سو و نیازهای ذی نفعان از سوی دیگر و همچنین بررسی هر یک از سه روش مذکور در بازگرداندن اثر به زندگی معاصر و قدرت هر یک در انتقال و حفظ ارزش ها و همچنین پاسخگویی به نیازهای ذی نفعان، راه حل سوم، یعنی بازگرداندن آن به زندگی معاصر با ارایه یک کاربری جدید و با توجه به تاکید بر اصالت و هویت اثر نتیجه گیری شده است.

کلمات کلیدی:

دخمه، باززنده سازی، حفاظت، زرتشتیان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/835041>

